

Čas přípravy
15 minut

Čas realizace
90 minut

Prostor
klubovna

Roční období
kdykoliv

Počet účastníků
minimálně 4

Věková kategorie
neče / nepíše

VAKOVLK – FANTAZIE A STEREOTYPY

Obecný cíl: rozvoj sociální, personální a pracovní kompetence

Konkrétní cíl: Sdílet svou vlastní představu o něčem neznámém, naučit se respektovat jiné lidi.

Motivace: Malé děti jsou náchylné k vytváření a přejímání nejrůznějších stereotypů. Pomocí aktivit, které spojují spontánní malování, povídání a naslouchání se učí jednak rozvíjet svou tvořivost, jednak výsledky této tvořivosti promýšlet a uvědomovat si, že existují různé pohledy a názory na tutéž věc.

Legenda: Ptáčeti se jednou zachtělo podívat se do světa – třeba do Austrálie, napadlo ho. I když toho v domácích zahradách, městečkách a přírodě vidí mnoho zajímavého, co když je na druhé straně zeměkoule všechno jinak? Prý by tam ptáče mohlo potkat zvířata, která se jinde nevidí... Zároveň si ale uvědomilo, že svět je veliký a že cesta do Austrálie by nebyla jen tak: prozatím tedy nezbývá nic jiného, než se vydat na cestu vlastní fantazii – co třeba takový bájný vakovlk, jak asi vypadal?

Potřeby: Obrázek vakovlka, příp. úryvek z dokumentárního filmu (např. Vyhyňuli tvorové 6. díl – Vakovlk tasmánský), encyklopedie s obrázky australských zvířat, papíry, fixy, barvy na tělo, šátek, (rádio, hudba australských domorodců).

Provedení: Přivítáme děti na pomyslné cestě do Austrálie, na rozhýbání se prolétneme dokolečka, do osmičky, skrčíme se na bobek... a už jsme na místě. A hned se dozvíme legendu o zvířeti nazvaném vakovlk, které prý až do dvacátého století žilo v Austrálii a někteří tvrdí, že ho zahlédli i později. Jednalo se prý o zvláštní stvoření, které podobně jako klokan mělo na těle vak pro své mladé (byl to vačnatec), ale zároveň svou stavbou připomínalo také vlka a tygra. Od toho se mu říkalo tasmánský vlk či tasmánský tygr. Popusťte uzdu své fantazii a zkuste nakreslit tomu odpovídající zvíře. Důležité je, že žádný pokus není špatný, nikdo se nemusí bát ztvárnit jakoukoli představu.

Poté si navzájem ukážeme své kresby a každé dítě vysvětlí svůj výtvar (Proč nakreslil pruhy? Proč drápy? Proč špičaté uši? apod.). Nakonec dětem ukážeme zobrazení vakovlka na základě záznamů z vědeckých poznatků nebo jim pustíme část dokumentu.

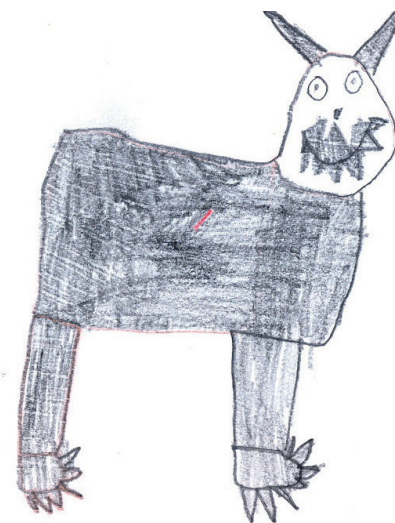
Následně děti seznámíme s dalšími australskými zvířaty (klokan, koala, dingo, emu, ptakopysk, varan... možno prohlédnout obrázky z encyklopedie) především prostřednictvím hry:

– podle počtu hráčů/příp. obojí:

4–8 dětí: „židličky“ namotivované jako boj o přežití v pralese; pouštíme k tomu pro atmosféru exotickou/domorodou hudbu. Nejprve dětem přidělíme jednotlivá zvířata (mohou se opakovat) a za ty hrají.

9–20 dětí: „džungle“ – opět rozdělíme role, přičemž ve prostředku je jeden chytač jako vakovlk, jenž skutečně býval na vrcholu potravního řetězce (zde je ovšem oslabený zavázanýma očima). Vedoucí vyvolává zvířata, která si mají mezi sebou vyměnit místa, vždy např. „klokan-koala“. Vakovlk se je snaží chytit, proto tamti musí být potichu. Ten, koho chytí, jde doprostřed. Příkaz „džungle“ znamená, že si každý musí s někým vyměnit místo alespoň ob-jednoho hráče.

Poslední částí schůzky je barvení na obličej pomocí barev na tělo. Děti by měly

být převlečené, protože se zapatlají. Rozdělí se do dvojic a jeden se pokusí druhého nabarvit tak, aby připomínal zvíře, které si ten, kdo je barvený, vybere. Buď to mohou být zvířata, o kterých byla řeč během schůzky anebo si můžeme říct, že si uděláme vlastní „džungli“ například domácích mazlíčků, které mají děti doma nebo by si přály jednou mít. Je to právě trénink na to, aby se děti učily myslet na druhé, nedělaly naschvály (a zároveň taky neoplácely). Chválíme, povzbuzujeme, učíme je vyjádřit své představy a přání.

Na aktivitu navazuje v rámci pionýrských akcí a soutěží přehlídka Pionýrského Sedmikvítku v oblasti výtvarné a rukodělné činnosti. Tato aktivita přibližuje Ideály Pionýra: Poznání, Překonání, Přátelství a Příroda.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Děti s dysgrafickou poruchou chvalte i přes to, že jejich malba není „nejkrásnější“.

Neklidné děti (hyperaktivní) nenechte „řádit“ s tělovými barvami, mohlo by dojít k úrazu či ke znečištění oděvů.

Pokud dítě nechce, aby na něj někdo jiný maloval, respektujte to. Může zůstat například jen v roli malíře nebo může dostat jinou roli, například vyfotit pár fotek ostatních. I malé děti to zvládnou a jsou nadšené, pokud se mohou zapojit.

Moje poznámky